

Спосіб одержання насадки магнітного фільтра, який включає розташування магнітного порошку на основі і прикладання постійного магнітного поля з амплітудою H_2 , при цьому величину H_2 попередньо визначають по залежності $D(H)$ діаметра області, зайнятої окремими елементами, від амплітуди зовнішнього поля, залежність $D(H)$ має три характерні лінійних ділянки: до значення H_c відбувається утворення суперкластера з феромагнітних часток, в інтервалі значень H_1 (від H_c до H_2) відбувається формування кластерів з суперкластера в одній площині, після перевищення H_2 формування кластерів проходить в вертикальному напрямку, який **відрізняється** тим, що для формування насадки, яка складається з окремих часток магнітного порошку, формування насадки проводиться шляхом прикладання до порошку N_0 імпульсів магнітного поля з амплітудою H_2 , при цьому величина N_0 визначається з залежності кількості кластерів у масиві магнітних часток від кількості імпульсів зовнішнього поля, яка, в свою чергу, є функцією, залежною від типу, дисперсності та форми матеріалу.